

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
โรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
Participation of Parents in Strengthening Student Discipline of
Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi District,
Phetchaburi Province

สาธินี นาคสุข¹ วิรัชพัชร วงศ์วัฒน์เกษม²

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาระดับและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองจำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย คือ 1) ด้านการเสริมสร้างวินัยผู้ปกครอง 2) ด้านการตรงต่อเวลา 3) ด้านการแต่งกาย 4) ด้านการรักษาความสะอาด 5) ด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t - test)

การศึกษาผลการศึกษาพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไม่แตกต่างกัน
3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

Abstract

The research purposes were: to find the level and to compare the participation of parents in strengthening student discipline of Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์/วิทยาลัยนครราชสีมา

² อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์/วิทยาลัยนครราชสีมา



District, Phetchaburi Province classified by the gender and education level. The sample was the 120 parents of students. The research instrument was the 5-levels estimate rating scale questionnaire, used to inquire about the participation of parents in strengthening student discipline of Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province, and consisted of 5 aspects: 1) the promoting parent discipline aspect, 2) the punctuality aspect, 3) the dressing aspect, 4) the cleanliness aspect, and 5) the kindness aspect, with reliability .93. The data analysis statistics were the mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were;

1. The participation of parents in strengthening student discipline of Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province found the overall and each aspect were at high level.

2. The comparison of participation of parents in strengthening student discipline of Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province, with different gender found their participation in strengthening student discipline did not different.

3. The comparison of participation of parents in strengthening student discipline of Watnaprom School (Mon Mahawiriyakarn), Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province, with different education level found their participation in strengthening student discipline did not different.

Keywords: Participation of Parents in Strengthening Student Discipline

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชาชนในทุกระดับให้เป็นที่ยอมรับของประเทศอื่น ๆ ในโลกหรือภูมิภาค จำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาประเทศหรือสังคม และเด็กคือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา เพราะเด็กคือบุคคลที่จะเติบโตเป็นกำลังหรืออนาคตของประเทศต่อไป แนวทางที่จะพัฒนาบุคคลของประเทศให้มีคุณภาพได้นั้นจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่จะพัฒนา เครื่องมือนั้นคือการศึกษา เมื่อประชาชนมีคุณภาพก็ส่งผลถึงการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวให้รู้และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ 8 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาตามมาตรา 49 วรรคแรกความว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” , (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2551 : 65)

สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาโดยตรงและต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมีความมุ่งหมายและหลักการว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 12)

การพัฒนาคนไทยให้มีความสมบูรณ์นั้น มีสิ่งจำเป็นที่สำคัญและควรควรกระทำควบคู่กันไปกับการบริหารจัดการในชั้นเรียน คือการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ขั้นพื้นฐานให้เกิดแก่เด็กนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง



ความมีวินัยในตนเอง หากปราศจากวินัยชีวิตจะวุ่นวายสับสน เพราะวินัยเป็นสิ่งที่ช่วยจัดระเบียบ ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยต้องมีประชาชนที่เคารพกฎเกณฑ์ กติกาของสังคม ซึ่งจะต้องอาศัยวินัยเป็นพื้นฐานหากไม่สามารถสร้างวินัยให้แก่คนในชาติได้การพัฒนาประชาธิปไตยย่อมหวังผลสำเร็จได้ยาก ปัญหาวินัยนักเรียนในทุกระดับการศึกษาได้เพิ่มความหนักใจให้ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเป็นอย่างมาก สภาพพฤติกรรมนักเรียนโดยทั่วไปที่ก่อความไม่สบายใจแก่ครู อาจารย์ มีอยู่หลายรูปแบบ ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องใหญ่ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งกายไม่สุภาพ การรวมตัวกันเป็นแก๊งแสดงท่าที่ไม่เหมาะสมในที่ต่าง ๆ การพกพาอาวุธและยกพวกเข้าชกต่อทำร้ายกัน การต้อนรับน้องใหม่ด้วยวิธีพิสดารและทารุณโหดร้ายต่าง ๆ การแสดงความรักต่อกันในระหว่างนักเรียนหญิงชายในลักษณะที่ไม่เหมาะสม จากสภาพเหตุการณ์ดังกล่าวแสดงถึงการขาดวินัยของนักเรียนอย่างน่าเป็นห่วง สมควรที่ผู้มีหน้าที่ให้การศึกษและผู้ใหญ่ทุกคนในสังคมจะได้รับหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้บรรเทาเบาบางลงให้ได้โดยเร็ว สังคมตั้งความคาดหวังว่าครู เป็นผู้ที่สามารถอบรมนักเรียนให้เป็นคนดี มีวินัยในตนเอง มีการประพฤติตนตามมาตรฐานทางด้านวินัยหรือเป็นคนมีความประพฤติที่ดี ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านมีความเห็นว่าการแก้ปัญหาวิธีหนึ่ง คือ การปลูกฝังการมีวินัยในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นสำหรับผู้ที่เป็นครูที่ควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านวินัยของเด็กวัยต่าง ๆ รวมทั้งองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านวินัย เพื่อจะได้ช่วยในการอบรมนักเรียนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาถ้าเกิดขึ้นกับเด็กคนใด จะส่งผลกระทบต่อคนอื่นไปยิ่ง การพัฒนาต่าง ๆ ของเด็กคนนั้น เช่น พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนพัฒนาการด้านวินัยพฤติกรรมที่มีปัญหาส่วนใหญ่มักจะมีรากฐานมาจากวัยเด็ก คือ ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้รับ จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก และพฤติกรรมนั้น ๆ จะคงอยู่จนถึงวัยรุ่น และวัย ผู้ใหญ่ ถ้าเด็กได้รับประสบการณ์ที่ดี เด็กก็จะมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นปัญหา แต่ถ้าเด็กได้รับประสบการณ์ที่มีผลทำให้เด็กเกิดความคับข้องทางจิตใจ มีความกดดันทางอารมณ์ หรือ ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดปมด้อย ก็จะเป็นผลทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าสภาวะแวดล้อมรอบตัวเด็กจะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ความบกพร่องทางด้านสภาพของร่างกายก็ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้เช่นกัน

การจัดการศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญในเรื่องวินัยจะต้องมีวินัยเข้ามาเกี่ยวข้องในการ ดูแล และปกครองนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่มี การพัฒนาเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สังคมและจริยธรรม อย่างต่อเนื่องและอย่างซับซ้อน ในบางครั้งนักเรียนบางคนปรับตัวได้ไม่ดีเกิดความ ขัดแย้งกับตนเองและผู้อื่น จึงทำให้มีปัญหาผัดเพี้ยนหรือเบี่ยงเบนทางพฤติกรรมได้ ดังนั้น ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนอบรมด้านวินัยเป็นอย่างดี จนถึงขั้นมีวินัยในตนเองแล้ว ปัญหาพฤติกรรมที่ผัดเพี้ยนด้านต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้นได้ยาก ก็จะส่งผลให้การ พัฒนาชาติบ้านเมืองเป็นได้ อย่างรวดเร็ว ดังที่ ปฎิมา พูนทรัพย์ และคณะ ให้ความเห็น เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองไว้ว่า "วินัยในตนเองมีความสำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ใดก็ตามสามารถบังคับจิตใจตนเองได้ทำในสิ่งที่ ตนเองกำหนดในทางที่ถูกที่ ควรแล้ว ผู้นั้นก็จะเป็นสมาชิกที่ดีคนหนึ่งของสังคมและประเทศชาติ ถ้าพลเมืองไม่มี วินัยในตนเองแล้ว ก็ยากที่จะมีวินัยในสังคมขึ้นมาได้ (ปฎิมา พูนทรัพย์และคณะ, 2550) การปลูกฝังระเบียบวินัย (Basic Discipline) เป็นพื้นฐานของมนุษย์ในการปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้ เป็นการฝึกให้มีความอดกลั้นที่จะทำตามพอใจของตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในวันข้างหน้า ระเบียบวินัยจึงมีผลต่อบุคลิกลักษณะและความประพฤติของบุคคล โดยบุคคลจะเกิดความเคยชิน และจะเข้าไปโดยไม่รู้ตัว เช่น เคยตื่นแต่เช้า พอถึงเวลาจะตื่นขึ้น ไม่ว่าจะอยากตื่นหรือไม่ก็ตามหรือคนที่เคยรับประทานอาหารเช้าโดยใช้ช้อนกลาง จะเกิดความเคยชิน และหากไม่ชอบช้อนกลางจะรับประทานไม่ค่อยลง เป็นต้น และได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง ความอยากร่วม ความสมัครใจ โดยสิ่งเหล่านั้นจะต้องสอดคล้องกับชีวิตและวัฒนธรรมของเขาด้วย จากปัญหา



ดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จากการสังเกตสถิติการทำผิดวินัยของนักเรียน จากการประชุมประจำเดือนของคณะครู และจากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียน คณะครูและนักเรียน พบว่า ปัญหา ส่วนใหญ่เกิดจากการนักเรียนขาดวินัย ทางโรงเรียนจึงได้หาแนวทางในการเสริมสร้างวินัยให้นักเรียน ซึ่งต้องมีการประสานงานกันระหว่างผู้ปกครองและคณะครู ผู้ศึกษามี ความประสงค์จะศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครูในการเสริมสร้างวินัยให้นักเรียน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนด้านความมีวินัยต่อไป โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาปัจจุบัน และความต้องการให้สอดคล้องกับระเบียบที่เกี่ยวข้องและแนวปฏิบัติของทางราชการเพื่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศและแนวทางในการพัฒนานักเรียนด้านวินัยเรียนในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียน วัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัด นาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในการเสริมสร้างวินัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเสริมสร้างวินัยของผู้ปกครอง ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการแต่งกาย ด้านการรักษาความสะอาด และด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และนำแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (มาตรา 39) มาวิเคราะห์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 201 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2562 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง เพื่อสอบถามจากผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา โดยเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิทยาลัย) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี แต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือกเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิทยาลัย) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในการเสริมสร้างวินัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเสริมสร้างวินัยของผู้ปกครอง ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการแต่งกาย ด้านการรักษาความสะอาด และด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

2. กำหนดขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถามและสร้างข้อคำถาม เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ

3. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) และการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open End) จากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 72)

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ผู้ปกครองโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิทยาลัย) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน

8. นำแบบสอบถามดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach Coefficient Alpha) (เพชรน้อย สิ่งช่างชัย ศิริพร ชัมภลิติตและทัศนีย์ นะแสง, 2549 : 110) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .90

9. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปใช้เก็บข้อมูล ต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิทยาลัย) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

2. ผู้ศึกษานำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิทยาลัย) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาด้วยตนเอง

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างให้กับผู้ศึกษาส่งด้วยตนเอง แบบสอบถาม 120 ชุด ได้รับคืนมา 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ และตำแหน่ง ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดวัฒนาพรหม (มณฑลวิทยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 100)
 - 4.51 – 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
 - 3.51– 4.50 หมายถึง มีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน อยู่ในระดับมาก
 - 2.51– 3.50 หมายถึง มีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.51– 2.50 หมายถึง มีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน อยู่ระดับน้อย
 - 1.00– 1.50 หมายถึง มีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. วิเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดวัฒนาพรหม (มณฑลวิทยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรหม (มณฑลวิทยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X})
 - 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : *S.D.*)
2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่
 - 2.1 สถิติ t – test ใช้ทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
 - 2.2 สถิติ F – test ใช้ทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาต้องทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิจัย

1. วิเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดนาพรหม (มณฑลวิทยาคาร) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริม สร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิทยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	n = 120		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการเสริมสร้างวินัยของผู้ปกครองนักเรียน	3.13	.61	มาก	5
2	ด้านการตรงต่อเวลา	3.65	.59	มาก	3
3	ด้านการแต่งกาย	3.89	.62	มาก	1
4	ด้านการรักษาความสะอาด	3.44	.62	ปานกลาง	4
5	ด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.70	.60	มาก	2
	รวม	3.56	.61	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .62) รองลงมาคือ ด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .60) ด้านการตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = .59) และด้านการเสริมสร้างวินัยของผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .61) เป็นอันดับสุดท้าย

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิทยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิทยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดวัดนาพรม (มนมหาวิทยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในครั้งนี้ มีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเพียง แทบสี สกล สรเสนา จำเนียร พลหาญและ อलगท ภูมิสายตร, (2555 :บทคัดย่อ) การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคมอำเภอสมเด็จจังหวัดกาฬสินธุ์การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการปฏิบัติตามวินัยและการเสริมสร้างวินัยนักเรียนเป็นการวิจัยปฏิบัติการ ประกอบด้วยการวางแผนการปฏิบัติตามแผนการสังเกตและการสะท้อนผลผู้ร่วมวิจัยมี 7 คนเป็นข้าราชการครูที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาครูแนะแนวและสอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 46 คนประกอบด้วยนักเรียน 20 คน ผู้ปกครอง 20 คนครู 2 คนและผู้นำหมู่บ้าน 4 คนเครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบบันทึกการประชุมแบบสัมภาษณ์แบบประเมินและแบบบันทึกการเสนอชื่อนักเรียนตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการตรวจสอบข้อมูลสามเส้าผลการวิจัยพบว่า 1. ก่อนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ



พบนักเรียนมีปัญหาตั้งแต่การแต่งกายนักเรียนไว้ผมยาวเกินระเบียบที่โรงเรียนกำหนดปล่อยเสื้อลอยชายออกนอกกางเกงใช้เครื่องประดับตกแต่งร่างกายเกินความจำเป็นขีดเขียนหรือวาดภาพบนเสื้อผ้าและร่างกายไม่สวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียนต้องตามระเบียบของโรงเรียนการตรงต่อเวลานักเรียนมาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติเข้าชั้นเรียนและเรียนไม่เต็มเวลาทุกชั่วโมงไม่เข้าแถวหน้าชั้นเรียนก่อนเข้าเรียนภาคบ่ายรับประทานอาหารเช้าก่อนเวลาพักกลางวันไม่เข้าแถวหลังเลิกเรียนการทำงานที่มอบหมายนักเรียนส่วนหนึ่งส่งการบ้านไม่ทันตามเวลาที่ครูกำหนดไม่ปฏิบัติตามพิเศษที่ได้รับมอบหมายจะส่งงานก็ต่อเมื่อครูจะลงโทษการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ตั้งใจปฏิบัติตามในเขตรักษาความสะอาดที่กำหนดให้ไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาความสะอาดห้องเรียนห้องพิเศษห้องน้ำห้องส้วมการเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนนักเรียนบางส่วนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมลูกเสือกิจกรรมกีฬากิจกรรมวันสำคัญของชาติมีผู้เข้าร่วมไม่ครบตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านการรักษาความสะอาดอยู่ในระดับปานกลาง ฉะนั้นจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการเสริมสร้างวินัยของผู้ปกครองผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาสาเหตุและวิธีการเสริมสร้างวินัยให้แก่นักเรียน
2. ด้านการตรงต่อเวลา ผู้ปกครองควรหมั่นตรวจตราหรือซ่อมแซมพาหนะที่ใช้เดินทางมาโรงเรียนให้สม่ำเสมอ
3. ด้านการแต่งกาย ผู้ปกครองควรเอาใจใส่เรื่องการแต่งกายของบุตรหลานก่อนออกจากบ้านทุกวัน และสนับสนุนบุตรหลานให้ซักผ้าด้วยตัวเอง
4. ด้านการรักษาความสะอาด ผู้ปกครองควรมีการคัดแยกขยะเบื้องต้นก่อนนำไปทิ้งลงถังรวม
5. ด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ปกครองควรช่วยเหลือด้านแรงงานต่อโรงเรียนบ้างในบางโอกาส

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
2. ควรศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดนาพรม (มนมหาวิริยาการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.

บุญเพียง แทบสีสกุล สรเสนา จำเนียร พลหาญและ อลงกต ภูมิสายดร. (2555). การเสริมสร้างวินัย

นักเรียนด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านกอก

วิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์



**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

- ปฎิมา พุนทรัพย์. (2550). การศึกษาความต้องการการนิเทศภายในโรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, ศิริพร ชัมภลิจิต และ ทศนีย์ นะแส. (2549). วิจัยทางการพยาบาล: หลักการ และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 สงขลา :โรงพิมพ์เทียมการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). การศึกษาแนวทางการบริหารในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานฯ.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.